

gift". Men hvorledes man skal være i Stand til at opnaa en saadan Overenskomst, er der heller ikke givet Anvisning paa. Vi bliver med andre Ord fuldstændig prisgivet Mosernes Ejere; det beror paa dem, om de vil indlade sig paa nogen Overenskomst med os eller ikke. Vil de ikke ad Frivillighedens Vej, er hele Lovforslaget, hvis det bliver vedtaget med denne Ændring, næsten ikke andet end et Stykke Papir, der giver Ministeren en Bemyndigelse, han ikke er i Stand til at benytte.

Udvalgets Flertal, d. v. s. hele Udvalget undtagen det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Foss), er derimod enigt om at give Ministeren Ret til straks at erhverve Arealerne, baade selve Mosearealerne og de Arealer, der er nødvendige for at kunne foretage Kanaliseringen, og om fornødent erhverve dem ved Ekspropriation. Vi ønsker, at Ministeren skal have en Bevilling, ved hvilken han er i Stand til at faa udarbejdet Planer af den Beskaffenhed, at Rigsdagen kan skønne over dem og afgive sin Bedømmelse, inden der gives yderligere Bevillinger til Kanalisering og andre Arbejder i Moserne. Udvalgets øvrige Medlemmer er paa det rene med, at der ikke er nogen Fare forbundet med, at Staten overtager Moserne, naar den kan faa dem paa rimelige Vilkaar, idet vi nærer den Anskuelse, at selv om der skulde indtræde saadanne Forhold, at der ikke i den Grad bliver Efterspørgsel efter Tørv, som Tilfældet er i Øjeblikket, vil Moserne dog, naar der bliver foretaget den nødvendige Afvanding, saa at de befris for det Vand, som nu umuliggør deres Udnyttelse, Tid efter anden forandres saaledes, at de bliver af større Værdi, end de er i Øjeblikket, selv om der kun foretages denne Afvanding, og Staten vil altsaa ved Erhvervelsen og ved de Arbejder, der maatte blive foretaget, være kommet i Besiddelse af et Aktiv, som af sig selv vil forøges i Værdi. Der vil altid kunne skæres Tørv, selv om det ikke sker straks, og de Arealer, der indvindes til Dyrkning, vil være i Stand til at bære de Udgifter, som er forbundne med Afvandingen. Vi er overbeviste om, at det netop er et Foretagende, som Almenvellet kræver, at saa store Arealer, der kan udnyttes paa forskellig Vis i Øjeblikket og i Fremtiden, kan benyttes som Landbrugsarealer, ikke vedblivende i Aarhundreder ligger hen uden at kunne komme under Kultur, fordi de ejes af Folk, der ikke selv evner eller har Villie

til at gennemføre de Foranstaltninger, som er nødvendige, for at Moserne kan kultiveres.

Det er altsaa ikke saaledes, at Ministeren er forladt af de øvrige Medlemmer af Udvalget. Vi er enige om at give Ministeren den Bemyndigelse, han har Brug for i Øjeblikket, og vi beder ham om at anvende den Bevilling, der gives ham, til saa hurtigt som muligt at lade udarbejde Planer og Overslag for saa paa ny at fremsætte et Forslag for Rigsdagen, saa at der kan tages fat paa Arbejderne til Mosernes Udnyttelse og Kultivering. Det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds sagde, at han var den eneste Ven, Ministeren havde tilbage, men hvis det er rigtigt, tror jeg, Ministeren kunde have Ret til at sige med det gamle Ord: Gud bevare mig for mine Venner! Dersom Ministeren følger de Ændringsforslag, det ærede Medlem har stillet, er han fuldstændig ude af Stand til med nogen som helst Sikkerhed at kunne paaregne at komme til at udføre noget i det første Aar og maaske i flere Aar med Hensyn til Mosernes Erhvervelse eller deres Udnyttelse.

Gunnar Fog-Petersen: Maa jeg i Tilknytning til den ærede Ordførers Udtalelser gøre et Par korte Bemærkninger. Med Hensyn til Vurderingskommissionen vil jeg blot sige, at det, vi har villet undgaa, er at sætte Advokaterne i Dommersædet. Det er et rent teknisk Spørgsmaal, hvorledes man bør gaa frem. Først kommer de to interesserede Parter, og kan de blive enige, er det godt; men kan de ikke blive enige, træder de helt til Side, og saa kommer Dommerne. Det blev foreslaaet, først af Ministeren og senere fra anden Side, at Advokaterne for Ejerne ogsaa skulde være Dommere, men det er det, vi tror er et uheldigt Princip.

Til det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds skal jeg bemærke, at det er ikke rigtigt, hvad han siger, at den Undersøgelse, vi bevilger Penge til, skal afgøre, om Almenvellet kræver Erhvervelsen eller ej, thi det maa antages at være ganske uafhængigt af det Resultat, denne Undersøgelse kommer til. Om Almenvellet kræver, at der skæres Tørv i stor Stil der i de nærmest kommende Aar, afhænger ikke af denne Undersøgelse, men af helt andre Forhold; det er det afgørende. Vi hævder, at naar vi staar overfor det uvisse med Hensyn til Brændselsforholdene her i Landet, kan ingen forsvare, at saa store Brændselslejer henligger uudnyttede — deri